

निरुतेन अमरुतेनापिशूयति जिगीषया प्रस्थातव्यमेवेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वल्पमैश्वर्यं अप्रियमनिच्छति मन्यते प्राज्ञः ॥ यस्य स्वल्पं प्रियं लोके ध्रुवं तस्याल्पमप्रियं ॥ १७ ॥ अभावं नाशं ॥ १८ ॥ कारुण्यमेव पश्य हितत्वेनेति शेषः ॥ १९ ॥ अतो वचनात् नेमभूयसी नंदिः सद्दिः भवितेति शेषः यत्पूर्वकारुण्यदेहे कृपां अनुपश्यसि हितत्वेन एवं सत्यपित्वमेव चोद्यं पूर्वपक्षं चोदयसि प्रेरयसि कारुण्यं कुर्विति अथापि वज्रद्वयाहंते तुभ्यं चोदयामि ॥ २० ॥ सैंधवान् हत्वा कच्छेण भाविते तव विजयं यदा पश्यामि द्रक्ष्यामि अथ त्वां

मन्युना दत्तमानेन पुरुषेण मनस्विना ॥ निरुतेनेह बहुशः शत्रून् प्रति जिगीषया ॥ १५ ॥ आत्मानं वापरित्यज्य शत्रुं वा विनिपात्य च ॥ अतो न्येन प्रकारेण शांतिरस्य कुतो भवेत् ॥ १६ ॥ इह प्राज्ञो हि पुरुषः स्वल्पमप्रियमिच्छति ॥ यस्य स्वल्पं प्रियं लोके ध्रुवं तस्याल्पमप्रियं ॥ १७ ॥ प्रियाभावाच्च पुरुषो नैव प्राप्नोति शोभनं ॥ ध्रुवं चाभावमभ्येति गत्वा गंगेव सागरं ॥ १८ ॥ पुत्र उवाच नेयं मतिस्त्वया वाच्यामातः पुत्रे विशेषतः ॥ कारुण्यमेवात्र पश्य भूत्वे हजडमूकवत् ॥ १९ ॥ मातो वाच अतो मे भूयसी नंदिर्यदेवमनुपश्यसि ॥ चोद्यं मां चोदयस्येतद्दृशं वै चोदयामिते ॥ २० ॥ अथ त्वां पूजयिष्यामि हत्वा वै सर्वसैंधवान् ॥ अहं पश्यामि विजयं कच्छेण भावितमेव ते ॥ २१ ॥ पुत्र उवाच अकोशस्यासहायस्य कुतः सिद्धिर्जयो मम ॥ इत्यवस्थां विदित्वा तामात्मनात्मनि दारुणां ॥ २२ ॥ राज्याद्भावो निवृत्तो मे त्रिदिवा दिवदुष्कृतः ॥ ईदृशं भवती कंचिदुपायमनुपश्यति ॥ २३ ॥ तन्मे परिणतप्रज्ञे सम्यक्प्रब्रूहि पृच्छते ॥ करिष्यामि हितं सर्वं यथा वदनुशासनं ॥ २४ ॥ मातो वाच पुत्रनात्मा वमंतव्यः पूर्वाभिरसद्दिभिः ॥ अभूत्वा हि भवंत्यर्था भूत्वा नश्यंति चापरे ॥ अमर्षेणैव चाप्यर्थानारब्धव्याः सुबालिशैः ॥ २५ ॥ सर्वेषां कर्मणां तात फले नित्यमनित्यता ॥ अनित्यमिति जानंतो न भवंति भवंति च ॥ २६ ॥ अथ ये नैव कुर्वन्ति नैव जातु भवंति ते ॥ ऐकगुण्यमनीहायामभावः कर्मणां फलं ॥ २७ ॥ अथ द्वैगुण्यमीहायां फलं भवति वानवा ॥ यस्य प्रागेव विदिता सर्वार्थानामनित्यता ॥ २८ ॥

पूजयिष्यामीति योजना ॥ २१ ॥ एतां अवस्थां दारुणामात्मनि आत्मना स्वयं विदित्वा मेममभावश्चित्तराज्या निवृत्त इत्युत्तरेण संबंधः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अर्थाः धर्माद्याः बालिशैरमर्षेणैव नारब्धव्याः पंडितैस्तु आदरेण आरब्धव्या एवेति भावः ॥ २५ ॥ अनित्यमिति जानंतः पंडिता आरभमाणान् भवंति कदाचिदैश्वर्यं न लभंते भवंति च कदाचित् सिद्धार्थाः ॥ २६ ॥ अकुर्वाणान्निदति अथेति अनीहायां चेष्टाया अभावे ऐकगुण्यं एकगुणमेव फलं यत्कर्मणामीक्षिततमानामभावोऽप्राप्तिः ॥ २७ ॥ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यत्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलसद्भाववती प्रवृत्तिरेव श्रेष्ठेत्यर्थः ॥ २८ ॥